

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSÉTT, Király-utca 4. sz.
 Az arany hajó szállodával szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:
 PÉCSÉTT, Mária-utca 1-ső szám
 I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adtnak
 —
 Hirdetéseket a kiadóhivatalban vétethetők!

Kapuzárás után.

Pécs, 1895. május 30.

(*) A Sándor-utcai színházban tegnap tartották a nyári szünet előtt az utolsó előadást. Királyi kézirattal elnapolták az üléseket szeptember végeig. A honatyák hazamennek és az árván maradt parlamenti épületben kezdődik a nyári nagy takarítás, és mire honatyáink újra összeülnek, a mindig találékony házelnök valami ujitással lepi meg őket, az idén bizonyára valami ujdonság szavazó-gépet fog produkálni. Szeptember végeig tehát nem működik a §. gyár, csupán az egymást váltogató, inspekción tartó terembiztosok nyári horkolása zavarja meg az egykor oly zajos épület csendjét.

A nyári szünet rövidsége miatt tehát legkevésbé panaszkodhatnak honatyáink, hisz erre az időre is jár nekik a sallárium. Persze, az egészen más kérdés, vajjon a nemzet és a képviselők munkálkodni akaró része meg van-e elégedve ezzel a hosszú vakációval? Mily silány beszámolóval kell elő állani még a legjobb szándékkal eltelt képviselőnek is, bizony aligha fog épülni a teljes eredménytelenségen a választó közönség.

Mert hát a Bánffy kormány, mióta megszületett, komoly munkát egyáltalában nem tudott adni a képviselőháznak. Hisz a hosszas szünetek tartása már hónapokkal ezelőtt elkezdődött, és ha az Agliardi-hecc fel nem merül, holmi vicinalis vasutak törvénybeiktatásán kívül alig foglalkozott egyébbel a nemzet képviselőinek gyülekezete.

Minden úgy ment végbe, a mint már régebben elmondottuk. A Bánffy kormány nem volt bátorsága semmi komolyabb törvényjavaslattal előállni; pedig hát ilyenek tárgyalásra készen feküdtek a ház asztalán. De hát lehetett-e más kép? Hisz a Bánffy kormány legfőbb törekvése az volt, hogy mielőbb szabaduljon a képviselőházi harcoktól, a melyektől csak kudarcot remélhetett.

De ha elmennének az enyhítő körülmények keresésében a legvégső Rubiconig, akkor talán tudnánk találni erre is valami mentséget, ha

végrehajtotta volna a királynak is bejelentett ama legfőbb célját, melyet folytonosan hangoztatott, t. i. az egyházpártikai reformok által földözött izgatottság lecsillapítását. Ezt azonban meg se kísérelte. Mert még ahhoz sem volt a Bánffy kormány batorsága, hogy a még hátralevő két egyházpártikai törvényjavaslat, vagyis a vallás szabad gyakorlatáról és a zsidó vallás recepciójáról szóló javaslatok tárgyában végleges megállapodást igyekezett volna létrehozni.

Ezt a feladatot ószre hagyták, és arra spekulálnak, hogy október elején az állami anyakönyvek és a kötelező polgári házasság életbe lépven, a bevégzett tények láttára megszűnik a főrendek makacs ellenállása és a fentebb említett két javaslat is törvényerőre emelkedik.

Részünkről bátrak vagyunk ennek az optimisztikus feltevésnek alaposságában kételkedni, és biztosra vesszük, hogy a már meglevő két törvénynek vaskézzel való végrehajtása mitsem fog változtatni a főrendek ellenállásán. Ellenben az a véleményünk, hogy sokkal simább és könnyebb lett volna a nevezett két törvény végrehajtása, ha a főrendház ellenállása a két utóbbi javaslat elfogadásával tárgytalan lett volna, illetőleg a merev ellenzéstől a revízióra kellett volna átmennie.

De hát a mi kormányunknak öröklött praxisa van, és e szerint tudni véli, hogy a méltóságos főrendházat fontosabb kérdésekkel csakis a budapesti löversenyek idején szabad fölkeresni. Eltették tehát a még hátralevő kérdések elintézését az őszi löversenyek idejére.

Azonban éppen ezzel a naiv intézkedéssel meghosszabbították az izgatottság tartamát, a melynek lecsillapítására sokkal nagyobb vakmerőséggel, mint készültséggel és tehetséggel vállalkoztak. Ugyan ki volna tehát képes megmondani, hogy mikor lesz vége az egyházpártika címén való herce-hurcának? Ezt még maga Bánffy b. sem tudná megmondani.

Tehát el lehetünk készülve, hogy a milyen sivár, üres volt a képviselőház működése a Bánffy kormány alatt eddig, éppen olyan lesz a jövőben

is. A szeptember végére egybehívott képviselőház bizonyára csak október elején kezdheti meg rendes működését. Ezután a bizottságok retortáján kell átmenni a jövő évi budgetnek, a mi bevett szokás szerint a ház plenumának szünetelésével jár. Így tehát a házban legjobb esetben csakis október vége felé lehet megkezdeni a jövő évi költségvetés tárgyalását. Hogy pedig ez hosszúra fog kinyulni, azt biztosra vesszük, tekintve az ellenzéki pártoknak harci kedvét és hogy már régen nem volt alkalmuk magukat alaposan kibeszélni. De hát ezt az alkalmat a legszelidebb mamelek képviselők is felhasználják, hogy hazabeszéljenek. Így aztán biztosra vehető, hogy januárra nem lesz még a kormány elfogadott költségvetése, tehát egy kis 3—4 hónapos indennityról kell gondoskodni, ez is fel fog emészteni vagy két hetet, talán többet is, ha az ellenzék obstrukciós kedvében lesz.

Ha aztán ezt az időt is szerencsésen meg fogja élni a Bánffy kormány, ismétlik az eddigi taktikát: a semmittevést úgy csoportosítják, mint-ha a képviselőház dolgoznék. Jönnek ezután az ezredéves ünnepek, a mi bizonyára fontos akadály lesz, hogy sem hosszabb tanácskozással megzavarják az ünnepi hangulatot.

A többi aztán magától jön. Az ellenzék feladata lesz, hogy gondoskodjék róla, miszerint ez a tehetetlen kormány ne legyen a nemzet szegényére az ezredéves ünnep alkalmával.

* **Harmincegy új gyalogezred.** A hadügyminiszterium most arra törekszik, hogy új ezredeket létesítsen és erre legjobb módnak tűnik föl, hogy a négy zászlóaljás ezredből három zászlóaljakat csinál. A számföldtti századosoknak és törzstiszteknek ezredenkint való kinevezése is ezt mutatja. Legujabbán pedig egy egészen új fizetési fokozatot óhajtanak megállapítani, és alezredek ezredparancsnoki minősítéssel bírnának ugyan, de míg a rangfokozatban nincsenek, nem lehet előléptetni őket. Ha a delegáció a hadügyminiszternek ezt az előterjesztését megszavazza, el lehetünk arra is készülve, hogy jövőre harmincegy új gyalogezred fölállításának tervével fog előállni.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Mennyegző után.

A fényes esküvő, mely hetekig foglalkoztatta a főváros intelligens köreit, szemképrázatos pompával ment végbe. Diszes fogatok, előkelő uraik címerét viselő egyenruhás kocsisaikkal, egyenletes trappban vonultak hazafelé az Andrássy-ut faburkolatán.

Fehér selyembe öltözött, vidám arcú leánykák, mellettük egy egy csokrot tartó gavallérral, mosolyogva, mintegy öntetszelegve hordták pillantásaikat az utcán járó-kelőkre, a kik a kíváncsiság elpalástolhatatlan ingerével állottak meg az utfélen, hogy végig nézhessék e fényes lakodalmi menetet.

Leghátul, egy tágas sötétkék bársonyülésű kocsin jöttek a párok. Balfelől az új asszony, szép szőke fején hátra vetett fehér fátyollal s jobbról a boldog férj, Keleti Ádám, miniszteri tanácsos ur, kezében lengő tuba rózsás bokréttával, arcán az izgatottság lángjával. Felé-felé hajlik menyasszonyának, kivel az imént mondták el az örök esküt, és boldogan, elragadtatva a bekövetkezendő gyönyöröktől, szorosán simul élete párjához, hogy már itt az utcai nép előtt fitogtassa forró szerelmét, melylyel 56 éves kora dacára magához merészelt csatolni a szép és alig 20 éves Váry Irén k. a. életét.

A menyasszonyi koszoru myrtus virágai alatt, hosszasan tekint az ártatlan leány szemébe és szótlanul gyönyörködve néz a piruló menyasszonyra, jövője boldogságának eme kedves megteremtőjére, a ki egykedvűen, majdnem haragos arcot mutatva

ül mellette s idegen szemjartatással várja, hogy végre haza érkezenek.

A kocsik egyszerre megállanak a lakodalmas ház előtt. A Keleti Ádám min. tanácsos kétemeletes bérháza ez, hol az új pár — majd a kéjutazás után — meg fogja kezdeni az életet.

Tömegesen érkeznek a gratuláló táviratok, melyek rövid szavakban kívánnak örök boldogságot az új párnak. Az estebéd alatt ékes szónoklatok mondják el az élet bölcs tapasztalatait s a cigány muzsika zsbongó tussai közt szüntelenül éljenezik az új párt.

Végre elérkezik a bucsuzás perce. Éjjel 1 órakor az új pár kéjutazásra indul. A leány szülei könyhullatva borulnak gyermekükre s áldást, gondtalan életet kívánva még egyszer, elbocsátják őket. A vasutnál aztán újra kezdetét veszi a bucsuzások, az asszonyi sirás, míg végre is az új pár egyedül marad a vasuti szakaszban, s kendőjüket lobogtatva indulnak a déli vidék felé.

Két hónap telt el azóta, hogy Keleti Ádám és neje elmentek kéjutjokra s két hónap múltán egyszerre csak megnyiták a Keleti palota lesötétített ablakai, elzárt ajtói, hogy új fényvel és elegáns kényelemmel fogadják magukba az új asszonyt.

Hazatértek. A férj most is azzal a boldogságtól sugárzó arccal és fényes tarkóval, a melylyel utjok előtt láttuk s az asszony hasonló hideg kimért nyugalommal, mint az esküvő napján.

Ha beláthatott volna a min. tanácsos ur ifju nejeinek a szívébe, bizonyára megrettenve tapasztalta volna, hogy ott az ő helye nagyon is szűk határok közé van szorítva, a szerelem helyett, melyről ő álmodott, bizony csakis csekélyke vonzalom az, a mely neje részéről őt illeti.

De hát 56 évvel, a szerelem óssén ki gondolná a bimbókat, egy pár napig tartó illattalan virágoknak, ki hinné, hogy a verőfényes napsugár oly rövid idő múlva csak a tél hóhelyeit tudja megcsillogtatni?! Ezzel a szerelmi vaksággal, ezzel a mindent magának vindikáló boldogsággal járt ifju neje kedvében Keleti ur, s minden parányi kívánságot a hűséges szolgálta készségével teljesített. Belátta, hogy így ketecakén nejeinek nagyon is unalmas napjai lehetnek s gondoskodott arról, hogy egy-egy este szórakoztató mulatsággal legyen megédesítve. Estélyeket adott s meghívta rá a régi barátokat is. Azokat a barátokat, a kik elől ő szép simán minden akadály nélkül elhalászta a bájos Váry Irént. S ilyenkor félrehúzóva a nagy szalon egy szőnye székében, sugárzó szemekkel nézte a fiatalaságot, mint rajongja körül az ő kis feleségét. Összehasonlításokat tett az asszonyok között s újra meg újra, mindig arra a tapasztalatra jött, hogy nejeinek egyetlen mozdulatával, egyetlen lépésével sem versenyezhet a többiek legkeresettebb cocettériája. S azután kezdte önmagát dicsérni, kitűnő férjnek tartani, a ki nejeinek minden kívánságát előre kitalálja és teljesíti. És mindig megborzongott arra az édes gondolatra, hogy mikor ez a fényes vendégség hazatér, a nagy szalon gázvilágítása helyett remegő kezekkel gyújtja ő meg a hálószoba pisálkoló gyertyáját s milyen észbontó vágyakkal öleli át nejeinek karcsu derekát, milyen forró csókkal zárja le azt a durcás kis ajakát, mely nem egyébbe termett, mint hogy csókokat osztogasson.

Ez alatt ő peraze csak azt értette, hogy neki osztogasson s meg sem fordult az eszébe, hogy más valakit is gondoljon alatta.

Az ifju asszony pedig napról-napra úgy találta, hogy az őszi napsugár soha sem fogja őt melegével

Hírek.

Pécs, 1895. május hó 30.

— **(Személyi hír.)** Vajda Ödön zirci apát, ki az Incédy jubileum alkalmából Pécsre jött, ma reggel utazott Egerbe az ottani rendház megvizsgálására.

— **(Hymen.)** Junius 1-én vezeti oltárhoz Klein István városi osztálymérnök Nagy Margit kisasszonyt, Nagy Jenő, megyei főügyész leányát az Ágoston-téri templomban.

— **(Esküvő.)** A korán elhunyt Károly Mátyás városi biz. tag Ignác nevű mészáros iparos fia szerdán vezette oltárhoz Petrovics Irma szalántai vendéglős leányát. Az esketési szertartást a németi plébánia templomban Károly Ignác pécs-budakülvárosi apát plébános végezte. Az esküvőre Pécsről is számosan rándultak ki. Az új pár rokonain kívül Magenheim J. belv. plébános, Schell Antal egerághi esp. pléb., Györgyi Ernő egerághi jegyző, Czury J. zenetanár, Brunner K. mészáros, Magda Pál pécsi tanító bicyklin, továbbá Márton Márton németi pléb., Olszki Gábor szalántai jegyző és még számosan. Az esküvést lukullusi lakoma követte, melyen számos felköszöntőt mondtak. A lakodalmi vendégsereg csak a reggeli órákban oszlott szét.

— **(Kinevezés.)** A pénzügyminiszter Paulkovich János m. kir. adóhivatali gyakornok, honvéd törzsörmezt a pécsi m. kir. adóhivatalhoz adóosztályra nevezte ki.

— **(Májusi templomének.)** Május hónapja melynek minden napján a belvárosi plébánia templomban este fél 7 órakor áldás szokott tartatni — vége felé közeledik. Ez áldások befejezésével csüört. a pécsi közs. polg. leányiskolások fognak énekelni: Hoffer Károly énektanító vezetése alatt. Előadják Hoffernek egy saját szerzeményű „Ave Maria“ c. kettős hangra letett ének-művét. Pénteken a gimnáziumi énekkar fog énekelni.

— **(Áthelyezés.)** Ptacek Aurélt, az 52. gyalogezred tart. hadnagyát véglegesítésre alkalmából a 39. sz. Alexis nagyherceg nevét viselő debreceni gyalogezredbe helyezték át.

— **(Nyári munka-szünet.)** Nehány napja lázas öröm látható a kereskedők és iparosok arcán s ugyan mi okozza ezt, nem más, minthogy jövő hó 1-től augusztus 1-ig bezárólag munkaszünet lesz természetesen csak vasár és ünnepnap délelőtti 10 órától kezdve. Van is valami a dologban, az a kereskedő úgy annyira be van fogva egész éven át, hogy méltán megérdemli e két hónapon át a korlátolt szabadságot, ha ugyan annak is mondható.

— **(A kir. tanfelügyelő B. Monostoron.)** E hó 22-én írja levelezőnk, hogy Salamon József kir. tanfelügyelő iskolalátogatási körútjába ejtette Monostort is, hova d. u. 5 órakor érkezett, amidőn is nyomban megérkezése után első sorban a r. k. iskolát látogatta meg és vizsgát tartott. Kíséretében Walter I. helybeli plébános is ott volt. A vizsgát az első három osztályban kezdte meg, mely osztályok egy csoportban Kész József osztálytanító vezetése alatt meglepő eredményt mutattak fel. Kü-

felhevíteni, hogy a készséges szavak és tettek nem tudnak előtte semmi becsűl sem bírni. Sokkal tapasztaltabb, okosabb volt mint sem be nem látta volna azt, hogy ő a fiatal, szép nő, ezerszeres boldogságot ne lehetne akkor, ha nem a kényeszerűség, hanem a szive vágya, a lelke vonzódása teremthetné azt meg. A szenvedély ugyanis nagy mértékben bele volt teremtve, mikor már hosszabban gondolkodott erről a témáról, úgy találta, hogy immár szive hangosabban dobog mint azelőtt, s majdnem követeli azt a jogot, a melyet nem rég elszakítottak tőle.

S azokban a csöndes órákban, mikor férje irdai munkákkal elfoglalva, egészen magára hagyta a nőt, szeme elé került egy barna ifju arca, vékony termettel, beszélő szemekkel és sugdosó ajkakkal; elébe került és sugdosott fülébe szerelmes szavakat, édes vágyakat, szivdobogató fjáldalmakat.

Hiszen így szokott az kezdődni. Egy pár pillanattal vele foglalkozik, egy-egy sóhaját észre veszi, egy-két gondolatot a szeméből kiolvass, a kézzsoritást sokat viszonzozza, ha vele beszélget, jól érzi magát, ha meglátja nyilvános helyen, tul néz rajta, de ha egyedül találkoznak, egymáson feledik tekintetüket. Hát persze, hogy így kezdődik, így folyik gyorsan, gyorsan s mikor már nem lehet megállítani, akkor érezi a nő, hogy benne van a szerelem igazi boldogságában.

Igy volt Keletiné öméltségére is. Már nem érezte boldogtalanságát olyan súlyosnak, már tudta, hogy létezik számára egy olyan boldogság is, a mely után még csak rózsás kezének egyik ujját nyújtotta ki, de a mely — érezte — egészen magával fogja ragadni.

Eh! mit bánja ő. Ugy lesz, a hogy lenni kell! A férje valami hivatalos dologban elutazott. Irén az ablak mellett várja az est leszálltát és semmi türelmetlenséget el nem áruló szemekkel nézett gyakran az órára.

lönösen kiemeli tudósítónk a magyar nyelvbeni előhaladást, mely ott e községben annál föltünőbb, miután tözsgyökeres német nép lakja s a néhány intelligens egyénen kívül a családok magyarul még nem is halának. A huzamos ideig tartó vizsgát a tanfelügyelőt meggyőzte a sikeres működésnek hazafias teljességéről, meglegedését kifejezve, elismeréssel adozva a tanító buzgalmaért, további lelkes tevékenységre buzdította. Hasonló szép eredményt talált Müller Antal kántortanító által vezetett IV., V., VI. osztályban, hol különösen befejezésül köszönetet mondott a tanítóknak meglepő sikert tanúsító fáradozásaikért. De nemcsak a tanítóknak, hanem a jelenlevő plébánosnak is hazafias irányu támogatásáért kifejezte teljes elismerő köszönetét, mert a kölesönös, vállvetett össz működő törekvések nélkül nem mutathatták volna föl oly szembezőkő bizonyítékait, sikereit az odaadó ügybuzgalomnak. Innen a gör. kel. iskolát tekintette meg Werner Ferenc községi jegyző társaságában. Nagyon kevés időt tölthetett itt, miután összesen csak 10 gyermeket talált az öreg 76 éves tanító vezetése alatt. A tanfelügyelő ama kérdésére, hogy miért nem szorgalmazza a gyermekeket iskolába, egyszerűen azzal felelt, hogy akkor a nép öt agyon ütné. Az eredményt is igen silánynak találta, mi nem is csoda ily ázsiai viszonyok közt, tehetetlen öreg tanítóval. Nyug vagy kegydíj az öreg munkaképtelen tanítónak, az iskolának pedig államiva tétele égető szükség itt e nemzetiségüeknél.

— **(Halálozás.)** Boniperti János cs. és kir. nyugalmazott ezredes, ki hosszabb idő óta városunkban lakott, rövid idejű betegség után f. hó 22-én Zengben meghalt.

— **(Veszelmes kocsizás.)** Ma reggel történt, hogy Deutsch Ádám nyerstermény kereskedő 49 éves Csergel József nevű kocsisa a már tegnap előkészített börmennyiséget kocsijára rakta s megindult a nem épen könnyű teherrel a vasuti állomás felé. Alig mehetett néhány lépést, midőn az indóház-utca kezdetén levő mély árkon kellett a jól megrakott kocsinak keresztül menni, a melynek tetején Csergel ült, a kocsi egy nagyot zökent s a szerencsétlen kocsis pedig a zökkenés folytán leesett, a kocsi kerekei alá került s halálos sérüléseket szenvedett úgy, hogy felholtan szállították a városi kózkórházba. Mi okozta a szerencsétlen esést? Nem más mint a város gondatlansága folytán ott tatongó ároki nagyságu vízto-lyás ott az indóház utca elején, hol naponkint száz meg száz teher-kocsi jár, hol minden pillanatban várható hasonló szerencsétlenség. Alkalmasnak tartjuk e helyütt felemlíteni a Kálvária-utca s Kaposvári-utca elején látható dombot, mely a kut felett csufá-goskodik s okozhatja számtalan ott játszódozó kis gyerek szerencsétlenségét. Elég szédítő magaslat, melynek szélén még korlát sincs, de különben is mire jó az ott, szeretőnk tudni? Nem másra minthogy valaki sötétbe, — mert a rajt levő lámpát 10 órakor eloltják, — különösen ha járatlan az a valaki, onnan leessék s élvezhesse a nyak- és lábtörés nem éppen kellemes mívoltát. Ezek mind olyan mizériák ma régóta megszüntetésre várnak.

— **(A pécsi pincérek nyugdíj alapja.)** A pécsi pincérek nyugdíj alapjának gyűjtői f. hó 24-én

Nehéz, téli ruhába volt öltözve, az asztalon uti bördönd, köpeny, sűrű fátyolos kalap.

Pontban 6 órakor belépett hozzá az, a kire várt. Szenvedélyesen ölelték át egymást, csókolóztak és ismét ölelkeztek. A férfi végre így szólt:

— Tehát menjünk.

Az asszony csöngtetett a szolgának és levitette a bördöndöket a kapu előtt álló kocsihoz. Ő addig feltette a kalapját, a fátyolt lehuza arcán a férfi ezen keresztül homlokát megegyeszer megcsókolta. Azután kiléptek, bezárták maguk után az ajtót s a bámuló szolgának ő méltósága kezébe nyomva egy pár forintot így szólt:

— Ha férjem hazajön, és én talán nem leszek itthon, iróasztala fiókjában talál egy levelet. Jó napot! Beültek a kocsiába s elhajtottak.

... Keleti Ádám min. tanácsos ur haza érkezett. Fáradtan, bosszankodva a két napi vesződések felett állott meg kocsijával háza előtt. Nejeének nem is tudta megírni, hogy melyik napra várja.

A házmester podgyászait leszedte és átadta ő méltóságának a lakosztály kulcsait. Keleti ur nagyot nézett és gyorsan felszaladt az első emeletre. A szolga állott elébe a méltóságos asszony legutolsó parancsával.

Izonyu fájdalom nyilallott a min. tan. szívébe, mikor iróasztalából kivette a levelet és elolvasta annak tartalmát.

— Tehát megcsalt, elhagyott a nyomorult féreg! ... ezen szavakkal rogyott össze s majdnem föléra hosszágig feküdt a szoba szőnyegén eszméletlenül.

Mikor felébredt, átgondolta jelen állapotát és bosszankodó kitöréssel azt mondta:

— Ugy látszik, nem voltam szerencsésebb a többinél! Én sem kerülhettem ki a szerelmes vén emberek sorsát!

Lovász János.

egyleti helyiségökben ismerkedési estélyt tartottak, melyen Werkmeister János a pincér egyet felügyelője az „országos nyugdíjgyűjtő társaságról“ érdekes felolvasást tartott. Az estélyen jelen volt tagok közül a fent említett alap javára a következők adakoztak: Baumgartner I. 1 frt, Bäumlér G. 1 frt, Czervenkovits L. 1 frt, Czirnstein Gy. 10 kr. Dollinger András vendéglős 5 frt, Egyed E. 50 kr. Gregorics Gy. 2 frt, Haff A. 50 kr, Haff I. 50 kr, Horváth M. 50 kr, Hunyady L. 2 frt, Huber L. 50 kr, Havas I. 2 frt, Kobald I. 2 frt, Kolin 2 frt, Kümelberg M. 1 frt, Leibl I. 1 frt, Macsád I. 30 kr, Müller F. 1 frt, N. N. 1 frt. Resch I. 1 frt, Schabhüttl A. Kassáról 2 frt, Schwarz P. 1 frt, Simon I. 20 kr, Sutina 20 kr, Schlögl M. 50 kr, Schönbuch 30 kr. összesen 29 frt 80 kr. melyhez hozzáadva a multkori gyűjtés összegét 11 frt 60 kr. lesz tehát összesen: 41 frt 40 kr. mely összeget a pécsi központi takarékpénztárba helyezte a gyűjtő bizottság. Junius hó 6-án este, az egyleti helyiségben rendes alakuló gyűlés tartatik.

— **(Vesztett eb.)** Még csak fél éves mult a kis „Págát“ s már is mily nagy ijedtséget okozott a járókelő emberek és kutyák között. Czirják, szigeti-országuti korcsmáros kis kutyája fogat kapott s e nevezetes esemény után néhány napra megveszett. Mint egy bősüült oroszlán futott végig az utcákon, egy kis lányt megkarmolt, végre hosszas kalandozás után a buzatér alján levő gázgyár udvarába rohant, hol azonban az ott dolgozó munkások lebunkóztak. Fehér városi állatorvos bonckés alá vette a kis „Págát“ hült testét s konstataulta a veszetséget.

— **(Az anyakönyvvezetők egyenruhája.)** A magyar állam születési, házassági és halálozási anyakönyvei egyszerűen, 1895. okt. 1-én lépnek életbe. Az életbeléptetési rendeletben részletes utba igazítások lesznek az illető aktusok ünneplőességeiről is. Legtöbb ünneplőességgel természetesen a házasság-kötés lesz egybekötve. Igaz, hogy a házasság ilyenkor a polgári hatóságtól azonnal a templomba fognak vonulni, — amint joggal föl lehet róluk tételezni, — de épen mivel mar az állami hatóság elé is teljes esküvői díszben vonulnak, ott bizony az anyakönyvvezetőnek még egy kis szpicset is el kell mondania. Ennek a formája nem lesz ugyan benne a rendeletben (hiszen a „szerelmi levelező“ mintájára lesz erre is előkészítő kézikönyv), de arról már igenis gondoskodni az állam, hogy hatósági megbízottja kellő ornátusban teljesítse funkcióját. Erre a francia mintát fogadták el, ami sokkal okosabb is, mint valami zsandárfele egyenruha. Az anyakönyvvezetők hivatalos eljárásuk alkalmával ugyanis tisztos magyar ruhát fognak viselni; atillájukra a magyar állam címere lesz föl-tűzve s azonfelül piros-fehér-zöld színű való övet viselnek, úgy mint a franciák. Ezzel lesz kifejezve ott a magyar állami auktoritás, ami természetesen tetszetős is lesz, kivéve talán a „legsötétebb Erdély“ némely részeiben. — Egyben megemlítjük, hogy az állami anyakönyvek főfelügyelőjévé miniszteri osztálytanácsosi ranggal Fekete József, a Magyar Szalon volt szerkesztője, fog kinevezettni.

— **(Nyakoncsipett zsebmetsző.)** Megirtuk tegnapi számunkban, hogy egy suhanc a Budapest felől jövő vonatra várakozó utasok közül egyet meglopott. Mint értesülünk Kellerman Julia verőce-megyei kereskedőnek tegnap városunkban időzött s miután bevásárlásait elvégezte, a pályaudvarra hajtatott, hogy majd a legközelebbi vonattal elutazik. De biz a várakozás semmiképp sem szórakoztathatta, mert a váróteremben szépen elszunyadt. A vonat fűtülése ébresztette fel mély álmából, első dolga volt zsebébe nyulni, biz az üres volt. Rögtön jelentést tett a rendőrségnek, mely a tolvajt el is csípte hamarjában Krausz Mór szabólegény személyében.

— **(Kezdetleges állapotok)** uralkodnak Kis-Közszegen (Batinán) a r. kath. iskolában, a hol két nyomorult kis szoba képezi az iskola helyiségét. Pedig hát egyik osztályba 170, a másikba 150 gyerek jár magába szedni a betűvetés tudományát, a mi hogy jó részben sikerült, az a vezető tanítók érdeme. A fentartó hitközség azonban mit sem gondol az iskolával és a megyei tanfelügyelő, a ki évről-évre különös gonddal szokta meglátogatni ezt az iskolát, nem tehet semmit, hogy a renitens lakosságot egy egészséges és lakályos iskolaépület emelésére szorítsa. Meghagyásai, utasításai mind süket fülekre találnak, mert a törvény nem ad jogot a végrehajtásra. Bizony ilyen állapotok láttára erősen kell kívánnunk a közoktatási törvény revízióját, mert hány iskola van a kisközségihez hasonló állapotban.

— **(Tárgyalás közben.)** Öreges férjnek kackiás neje ellen volt válópere. A ma megtartott tárgyalás befejeztével a jegyző átadja a férjnek a tolat, hogy írja alá a jegyzőkönyvet. Mig ezt tenné, egy kövér tintacsepp, köznyeiven „disznó“ esett a portikulumra. A jegyző hamar le akarja törölni, de a férj rászól:

— Soh'se bántsa kérem, van abban a nélkül is elég disznóság.

— (Uj helyi érdekű vasut.) A kereskedelmi miniszter Horváth István pécsváradai mérnöknek, Otócska Géza gyulai bérnöknek és Döry Pál földbirtokosnak előmunkálati engedélyt adott egy Pécsről kiinduló s Bonyhádon át a budapesti vasut hidégkut-gyönki állomásáig vezető helyi vasutra. A tervezett vasut Pécsről kiindulva Püspök-Bogád, Somogy, Vasas, Hosszu-Hetény, Pécsvárad, Várkony, Nádasd, Hidasd baranyamegyei községek határára Bonyhádra vinne, innét pedig Kakasd, Zomba, F. Nána, Murga, Kalazná, Varsád, Szakadát, Gyöngyösi községek érintésével szakad be a hidégkut-gyönki állomásnál a budapesti vasutba. Ez a körülbelül 90—95 kilométer hosszú vonal, mely Baranya széndús vidékeit és Tolna vármegye legdúsabb termőföldjeit, virágzó, nagy gazdaságait szeli át 25—30 kilométerrel rövidítene meg városunk távolságát a fővároshoz s így nemcsak egy nagy vidék közgazdaságára lesz áldást hozó, hanem Pécs városát kimentené abból a zsákutcából, melybe a bpest-pécsi vasut elhibázott építése folytán került.

— (Milán király új pályája.) Furcsa dolgok történnek a nap alatt. Milán volt szerb király újságíró, tehát kollégánk lesz, írja a Triesztben megjelenő Pensiero Slavo című lap. Közli egyúttal Milán királynak egy levelét, melyben az exkirály párisi levelezőnek ajánlkozik a laphoz. Havonta négy párisi levelet ír, 250 frankért egyet-egyet, hogy helyzetén javíthasson, mert a szkupatina által megszavazott nyomorult 1000 frank napijradékból nem tud megélni. Milán exkirály ugyanilyen feltételekkel a Svjet és a Moskovskija Vjedomosti című lapokkal már meg is állapodott. Milán tehát mint újságíró 36 ezer frankot keres majd évenként mellékesen, mert a trieszti újság komolyan írja, hogy az exkirály ajánlatát elfogadta. Kiváncsiak vagyunk, beválik-e az az újságírónak, aki nem vált be királynak.

— (Iskolások majálisa.) Abból az alkalmából, hogy Salamon tanfelügyelő iskolalátogatását befejezte elismerésének teljes kifejezésével. B. M. Ostoron a tanítók tanítványaiknak élvezetes kirándulást rendeztek, melyen a helybeli és környékbeli intelligencia is megjelent. Tudósítónk szerint itt is fényes bizonyítékat adták a növendékek magyar nyelvbeni előhaladottságuknak, mert játékaik közben beszélgetésük, társalgásuk, énekeik által olybá tünnek től a kis sváb nebulók, mintha csak valamennyien póre gatyás ősi szittya vérből származtak volna. Az erdő zamatos magyar daloktól visszhangzott egész nap s a tanítványok fúrge serege nem egy ízben dicsőítette szeretett tanítóit Készt és Müllert, kik minden szórakoztató alkalmat megragadtak, hogy a kirándulás az ott jelen voltaknak kellemes emlékül megmaradjon.

— (Közönséges levelek reklamálása.) A magyar kir. postaigazgatóság igen helyes újítást rendszeresített a levélposta szolgálatában. Lehetővé tette ugyanis azt, hogy a közönséges levelek, a melyek 3 krajcáros, a vidékre pedig 5 krajcáros bélyeggel továbbíthatnak, elveszésük esetén épügy reklamálhatók legyenek, mint az ajánlott levelek. A nem kézbesített és a földöz címére vissza nem érkezett levelet úgy a címzett, mint a földöz megreklamálhatja, s midégyik tetszése szerint kívánhatja, hogy a levél neki, avagy a másik félnek kézbesíttessék. Minthogy az ily közönséges levelek feladásánál nem adnak vényet, a reklamáció sem úgy történik, mint az ajánlott leveleknél, hanem bevallás alapján, a melyet a reklamáló fél tartozik kiállítani, s amelyre az illető címzett postahivatal a címzett fél bevallását is rávezeti.

— (Óvatos.) Koszó János Majláth-téri állnok meglehetősen felhuzva lódult be az egyik alkaptány elé.

— Kérem, tekintetes kapitány ur, csakasson be.
— No!?

— Én Koszó János részeg favágó vagyok, tekintetes kapitány ur!
— Látom. És aztán?

— Aztán ilyenkor szörnyű mérges vagyok, oszt mikor gájszt van bennem, mindig csak a sógort akarom megölni, míg a zsidót, a meik az pálinkát méri.

— No az szép magától, hogy ilyen óvatos.
— De addig ki ne ereszszen ám, tekintetes uram, míg a gájszt bennem tart.
— Jó szívvél — mondta a kapitány, és nyomban levezettette a káplárral, mert hát a gájsztos férfi már odajövele előtt megpróbálta a sógort kikészíteni.

TÁVIRATOK.

— Antiszemita világ Bécsben. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsben tegnap délután ment végbe a polgármesterválasztás. A városháza előtt 5—6000 ember sereglett össze, a gyülesterem karzati is zsufolásig telve voltak. A választó gyűlésen Lueger alpolgármester elnö-

költ. A liberálisok üres lapokkal szavaztak. Az első és második szavazásnál Lueger 67 és 68 szavazatot kapott, a harmadik szavazásnál 70-et, a mi abszolút többség. Lueger azonban kijelentette, hogy a választást nem fogadja el. A negyedik szavazás is eredménytelen volt, miért is a választást péntekre halasztották. Az utcán várakozó tömeg Lueger megválasztásakor „Éljen Lueger!“ „Le a zsidókkal!“ felkiáltásokban tört ki. A távozó liberális községi tanácsosokat megtámadták, ütötték, rugdalták, egy zsidó újságíró t véresre vertek. Ő felsége a bécsi botrányok miatt Windisch-Grätz miniszterelnököt külön kihallgatáson fogadta. Lueger ma referált a helytartónak és a belügyminiszternek. A liberálisok egy része hajlandó az antiszemitákkal kompromisszumot kötni.

— **Bizalom a szerb patriarchának.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Karlóczáról jelentik, hogy a szerb egyház kongresszusának állandó választmánya Brankovich patriarchának Guics vádjával szemben bizalmat szavazott és az alaptalan vádakat indignációval visszautasította.

— **A közös hadügyminiszter követelése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Neue Freie Presse“ szerint a közös hadügyminiszter a delegációktól négy millió forint túlkadásra kér jóváhagyást.

— **Megreperált verdikt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Zarándy Gáspárt, a kit a budapesti esküdtszék nemrég kiralséért elítélt, ma megújított sajtóperében felmentették és a költségekben a kincstárt marasztalták el.

— **Megriasztott városatyák.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kereskedelmi miniszter szigorú rendelettel utasította a fővárost, hogy a sokáig vajudó lóvasuti ügyet, mely tudvalevőleg a lóvasutnak villamossá való átalakítását célozza, legfeljebb három hó alatt juttassa dűlőre.

— **Egymás elől szöknek.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Most már bizonyos, hogy Nátália királyné odahagyja Belgrádot és visszatér Biarritzba. Milán király Belgrádba érkezésének napja még nincs meghatározva: de mindenestre Nátália elutazása után jön Belgrádba.

— **Formóza sziget átadása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Times“ tegnapi kelettel jelenti: Li Csang Fang és Forster holnap a halász szigetekre utaznak, hogy Formózat Japánnak formálisan átadják. A japánok Tai-Pei-Fuban csapatokat szállítottak partra és értesítették a hatóságokat, hogy Formózat birtokukba veszik. Ugy látszik, harcra kerül a dolog. Tai-Pei-Fu a legnagyobb kikötő Formóza szigetén és a kormányzó székhelye.

Közgazdaság.

— **A triesti általános biztosító társaság** (Assicurazione Generali) f. é. május hó 11 én tartott 63 ik közgyűlésén terjesztettek be az 1894. évi mérlegek.

A zárszámadási jelentéséből látjuk, hogy a társaság életbiztosítási díjtartaléka 1894. évi december hó 31 én 43.200.401 frt 59 kr-ra emelkedett, míg kár- és nyereség részesítési tartalékok címén 1.083.976 frt 46 kr. vezetett új számlára elő 1894. december 31 én az érvényben volt életbiztosítási tőke összegek 169.929.625 frt 03 kr-ra emelkedtek; az életbiztosítási ágban az év folyamán bevett díjak 7.074.156 frt 18 krt tettek.

A tűz és szállítmány-biztosítási ágakban a díj és illeték bevétel 9.819.270 frt 01 kr. volt, a miből 2.778.822 frt 46 kr. mint díjtartalék és 602.905 frt 69 kr. mint kártartalék lett minden tehertől menten a jövő évre átvitelezve. Az 1894. december hó 31-én érvényben volt biztosításokért a jövő években esedékesé váló díjkötelezvények összege 30.541.700 frt 64 kr-ra emelkedett.

Károkré az 1894 ik évben 9.737.614 frt 48 krt fizetett ki. Ehhez hozzáadva az előbbi években teljesített kárfizetéseket, a társaság alapítása óta károk fejében 272.139.320 frt 99 krnyi igen tekintélyes összeget fizetett ki. Ebből a kártérítési összegből hazánkra 51.009.119 frt 80 kr. esik, melyet a társaság 158.254 káresetben fizetett.

Az értékpapírok árfolyam ingadozása fedezetére alakított tartalék 1.190.544 frt 33 krról 1.091.467 frt 11 krral gyarapított, úgy, hogy az 1894. december 31 én 2.282.011 frt 44 krt tett ki, dacára annak, hogy a kisorsolás alá eső és a névértékükön beváltható értékpapírok csakis névértékükön vétettek fel a mérlegbe, míg a nyereség tartalék alapszabályszerű mérvében, a részvénytőke fele összegében,

vagyis 6.625.000 frtban, a kétes követelések tartaléka 80.000 frttal változatlanul fentartott.

A társaság biztosíték alapjai az idei átutalások folytán 54.990.003 frt 34 krról 58.071.673 frt 84 krra emelkedtek és következőképen vannak elhelyezve:

1. Ingatlanok és jelzálog követelések	7,886,069 frt 48 kr.
2. Életbiztosít. kötvényekre adott kölcsönök	4,388,122 „ 25 „
3. Letéteményezett állampapírokra adott kölcsönök	52,314 „ 51 „
4. Értékpapírok	39,020,240 „ 59 „
5. Tárca váltók	284,735 „ 02 „
6. Folyó számlák (adósok a hitelezők követeléseinek levonásával)	1,244,297 „ 40 „
7. Készpénz az intézet pénztáráiban és bankoknál	1,520,894 „ 59 „
8. A részvényesek biztosított adólevelei	3,675,000 „ — „

O. é. 58,071,673 frt 48 kr.

Ezekből több mint 15 millió magyar értékre esik.

Az elért 818.536 frt 92 krnyi tiszta nyeresémből a társaság osztaléklul részvényenkint 120 frtot aranyban, vagyis 300 frankot fizet.

A közgyűlés az eszközlöt új választásoknál az igazgató-tanács magyar tagjait Hegedűs Sándort és dr. Jókai Mórt egyhangulag ismét megválasztotta.

Laptulajdonos	Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV	PLEININGER FERENC
	TAIZS JÓZSEF
	kiadó

Hirdetések.

4980. sz.

tlkvi 1895.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Spitzer Mór végrehajtónak Hirth József végrehajtást szenvedő elleni 59 frt 36 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyben a pécsvárad kir. járásbírósa területén levő Ófalu község határában fekvő, az ófalui 79. sz. tjkvben felvett 86. hsz. 76. sz. házra, udvartérre és beisősegre 760 frtban a bonyhádi takarékpénztár által tett utóajánlat következtében az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi június hó 12-ik napján d. e. 10 órakor Ófalu község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiállítási áron alul is eladni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át, vagyis 76 frtot készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jeizett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1. 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezehez letenni, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek, a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvszék mint tlkvi hatóság 1895. évi márczius hó 8. napján.

Vodicska Ferencz
kir. törvszéki albiró.

418. szám.

1895.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 101. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbírósa 5273. számú végzés által Zsolnay Imre végrehajtató javára Miklós István és Liptay Ilona ellen, 163 frt 80 kr. tőke, ennek 1894. év december hó 15. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 49 frt 70 kr. perköltség követelése erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróságon le és felülfoglalt és 1676 frt 74 krra becsült butor, házi felszerelés és songorából álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a 6315. sz. kiküldés rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Pécsen, Pappnövelde-u. leendő eszközlésére 1895-ik év június hó 10-ik napjának délelőtt 8 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárón alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsen, 1895-ik évi május hó 29. napján.

Fonyó István
kir. bírósági végrehajtó

ASSICURAZIONI GENERALI 1894. EVI MÉRLEGE.

BEVÉTELEK.

Nyeresség- és veszteség-számla az A mérleghez (1894).

KIADÁS.

Main financial statement table with columns for 'A tétel neve', 'Uzlet', 'Vagyon', 'Összes', and 'A tétel neve' with sub-columns for 'Uzlet', 'Vagyon', 'Összes'.

Nyeresség- és veszteség-számla a B mérleghez. — Életbiztosítási osztály (1894).

Sub-statement table for 'Életbiztosítási osztály' with columns for 'A tétel neve', 'Uzlet', 'Vagyon', 'Összes', and 'A tétel neve'.

VAGYON

Az ASSICURAZIONI GENERALI vagyonállása 1894. december 31-én.

TEHER.

Balance sheet table with columns for 'Folyó', 'A tétel neve', 'A', 'B', 'Összesen', 'Folyó szám', 'A tétel neve', 'A', 'B', 'Összesen'.

A cs. kir. szab. Assicurazioni Generali központi igazgatósága Triestben. Besso József, Besso M., Dr. Bozza Camilla, Br. Bruck Ottó, Romanin-Jacur Manó, Br. Morpurgo József, Segré V. A vezértitkár Richetti Odón. Magyarországi vezérigazgató: HEGEDŰS SÁNDOR, igazgató-tanácsos. ROTT JÓZSEF, főnök. Az Intézet hivatalos helyisége Budapest, Dorottya-utca 10. sz., az Intézet saját házában.

Bővebb zárszámadási jelentések az alanti főigazgatóknál kaphatók. Ugyanott felvilágosítások a legnagyobb készséggel adtnak és élet-, tűz-, szállítvány- és üvegbiztosítások az Assicurazioni Generali jégbiztosítások a Magyar jég- és vízszállító részv. társaság és baleset elleni biztosítások az Első o. ált. baleset elleni biztosító-társaság számára a legelőnyösebb feltételek és legelőnyösebb díjak mellett fogadtatnak el.

A pécsi főigazgató

U L I M A N N M. K.